

DECIZIA nr. 61/2013
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. U S.R.L., CIF: xxx,
înregistrată la D.G.F.P. V sub nr. xxx/21.03.2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală – Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Juridice 3 din cadrul D.G.F.P. V, cu adresa nr. xxx/10.04.2013, înregistrată la registratura generală sub nr. xxx/10.04.2013 cu privire la contestația formulată de S.C. U S.R.L., CIF: xxx, cu sediul social în V, str. xxx, nr. x, județul V, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul V sub nr. Jx/xx/1991, reprezentată de administrator UV, prin avocat IMI, împuternicire avocațială nr. xx/20.03.2013 împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F- xxx/28.02.2013 și a Procesului-verbal nr. xxx/06.03.2013, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. xxx/22.03.2013.

Contestația are ca obiect suma totală de S1 lei reprezentând:

- impozit pe profit-S2 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S3 lei;
- penalități de întârziere – S4 lei;
- taxă pe valoarea adăugată – S5 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S6 lei;
- penalități de întârziere – S7 lei, stabilite suplimentar de plată prin decizia nr. F-xxx/28.02.2013.

Contestația, în original, a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare (21.03.2013) în raport de data comunicării pe bază de semnătură a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F- xxx/28.02.2013 și a Raportului de inspecție fiscală nr. F- xxx/28.02.2013, respectiv 12.03.2013 și este însoțită de Referatul cu propuneri de soluționare nr. xxx/05.04.2013 întocmit de echipa de inspecție fiscală și aprobat de conducerea A.I.F. din cadrul D.G.F.P. V, în care se precizează că împotriva S.C. U S.R.L. a fost întocmită și înaintată plângerea penală nr. xxx/12.03.2013.

Referitor la contestația îndreptată împotriva Procesului-verbal nr. xxx/06.03.2013, cauza își găsește soluționarea în prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care precizează următoarele:

“Art. 205 Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii”;

Art. 209 Organul competent

(1) *Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:*

(2) **Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente ”.**

Totodată la art. 88 din același act normativ se precizează: **“Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere**

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) *deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;*

b) *deciziile referitoare la bazele de impunere;*

c) *deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;*

d) **** Abrogată*

e) *deciziile privind nemodificarea bazei de impunere”, iar referitor la alte acte administrative fiscale ce pot fi contestate, în Ordinul nr. 378 din 1 aprilie 2013 privind modificarea și completarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 se face următoarea precizare: **“5.3. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii, reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, decizia privind compensarea obligațiilor fiscale, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație, procesul-verbal încheiat ca urmare a unui control încrucișat/inopinat, proces-verbal/notă de restituire întocmit/întocmită ca urmare a cererii de restituire accize etc.”***

Față de prevederile legale anterior citate se reține că se poate formula contestație împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, a deciziei de reverificare precum și împotriva altor acte administrative fiscale cum ar fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii, reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, decizia privind compensarea obligațiilor fiscale, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație, procesul-verbal încheiat ca urmare a unui control încrucișat/inopinat, proces-verbal/notă de restituire întocmit/întocmită ca urmare a cererii de restituire accize, iar Procesul-verbal nr. xxx/06.03.2013 încheiat de Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane juridice 3 din cadrul D.G.F.P. V în baza căruia au fost sesizate organele de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul V nu se încadrează în niciuna din categoriile prezentate și pe cale de consecință contestația urmează a fi respinsă pentru acest capăt de cerere.

Referitor la contestația îndreptată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-xxx/28.02.2013, constatând ca în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice V, prin Compartimentul soluționarea contestațiilor este investită să se pronunțe asupra contestației formulate de S.C. U S.R.L V.

I. S.C. U S.R.L., CIF: xxx, cu sediul social în V, str. xxx, nr. x, județul V, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul V sub nr.

Jx/xx/1991, reprezentată de administrator UV, prin avocat IMI, împuternicire avocațială nr. xx/20.03.2013, formulează contestație solicitând anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-xxx/28.02.2013 și a Procesului-verbal nr. xxx/06.03.2013 din următoarele motive:

În fapt, în perioada 14.02.2013-27.02.2013 S.C. U S.R.L. a fost supusă controlului fiscal de fond de către inspectorii din cadrul Direcției generale a Finanțelor Publice V, având ca obiect modul de calcul, înregistrare, declarare și virare a impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat aferente perioadei 01.01.2009-31.12.2012.

Urmare controlului fiscal efectuat au fost stabilite următoarele sume suplimentare de virat către bugetul de stat:

- impozit pe profit-S2 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S3 lei;
- penalități de întârziere – S4 lei;
- taxă pe valoarea adăugată – S5 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S6 lei;
- penalități de întârziere – S7 lei.

Total general: S1 lei;

În susținerea contestației petenta precizează:

-pe de o parte sumele stabilite prin Procesul-verbal și Decizia de impunere contestate au fost reținute nejustificat de către inspectorii fiscali;

-pe de altă parte măsurile dispuse prin Procesul-verbal sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele argumente:

La data de 01-03.08.2012 S.C. U S.R.L. a vândut către S.C. TSC S.R.L., respectiv S.C. UT S.R.L. un număr de 24 autovehicule, însă vânzarea acestora a fost efectuată după ce toate bunurile au fost evaluate, pentru a determina valoarea reală a acestora, în acest sens fiind anexat raportul de evaluare întocmit de expert evaluator ing. RF la data de 23.07.2012 în care sunt detaliate toate specificațiile respectivelor bunuri.

Petenta precizează că la o analiză sumară a acestora se poate observa faptul că marea majoritate a acestor autovehicule au ani de fabricație: 1989, 1993, 1999, 2001, 2002, 2003, 2005, 2006, numărul de kilometri variază între: 1.500.000-1.800.000, concluziile raportului de evaluare fiind elocvente în acest sens: *“starea tehnică a bunurilor este mediocră, utilajele prezintă avarii fiind supuse unei solicitări excesive...cauciucurile sunr excesiv de uzate, sistemele de direcție prezintă joc de bielele și capete de bară, frânele trebuie revizuite”.*

Prin urmare, în urma raportului de evaluare întocmit, bunurile au fost vândute în conformitate cu prețurile cuprinse în acesta.

Mai mult, situația contabilă a acestora a fost evidențiată în conformitate cu prevederile art. 24, alin. (7) din Legea nr. 571/2003, având în vedere că perioada de amortizare a autovehiculelor este de 5 ani, așa cum reiese și din adresa nr. xxx/19.03.2013 eliberată de Biroul metodologie și asistență contribuabili al D.G.F.P. V, anexată la dosarul cauzei.

Cu titlu semnificativ petenta precizează că o semiremorcă Groeneweger, an fabricație 1989 (poziția 17 în anexa nr. 2) are ca preț de vânzare pe site-uri de specialitate în condițiile în care este funcțională suma de 2000 euro, iar în anexa 2 figurează cu un preț de piață de ccc lei; deasemenea o semiremorcă UMM (poziția 20 în anexa 2), an fabricație 1999 în stare bună de funcționare are un preț de vânzare de circa 3000 euro, iar prețul de piață trecut în anexa 2 este de ccc lei! Petenta face precizarea că cele două autovehicule sunt uzate total, nefiind în stare de funcționare.

Având în vedere considerentele expuse precum și faptul că toate documentele contabile nu sunt în posesia societății, S.C. U S.R.L. consideră că nu subzistă nici motivele formulării plângerii penale împotriva administratorului statutar UV pentru

încălcarea prevederilor cap. 2, art. 9, alin. (1), lit. b) și cap. 2, art. 4 din Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

În concluzie petenta solicită anularea Procesului-verbal de control nr. xxx/06.03.2013 și măsurilor dispuse prin acesta - Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-xxx/28.02.2013 ce cuprinde sume de plată stabilite suplimentar de organele de control fiscal constând din:

- impozit pe profit-S2 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S3 lei;
- penalități de întârziere – S4 lei;
- taxă pe valoarea adăugată – S5 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S6 lei;
- penalități de întârziere – S7 lei.

Petenta mai precizează că la sfârșitul anului 2011 societatea a înregistrat o pierdere fiscală în valoare de xxx lei, pierdere ce poate fi recuperată în anii următori.

II. În urma inspecției generale efectuate la S.C. U S.R.L.prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F- xxx din 28.02.2013 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. V în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F- xxx/28.02.2013, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei obligații fiscale suplimentare de plată în sumă totală de S1 lei reprezentând:

- impozit pe profit-S2 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S3 lei;
- penalități de întârziere – S4 lei;
- taxă pe valoarea adăugată – S5 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S6 lei;
- penalități de întârziere – S7 lei.

Din conținutul referatului cu propuneri de soluționare a contestației precum și al raportului de inspecție fiscală reiese că pentru perioada 01.01.2009-31.08.2012 agentul economic nu a pus la dispoziția echipei de inspecție fiscală documentele contabile.

Astfel, în baza documentelor contabile din perioada 01.09.2012-30.09.2012 puse la dispoziție de administratorul judiciar, pe baza bilanțelor existente la dosarul fiscal, raportului de activitate al administratorului judiciar și a altor surse, organele de inspecție fiscală concluzionează următoarele:

Referitor la impozitul pe profit:

Verficarea la acest capitol a urmărit corecta delimitare a rezultatului financiar prin evidențierea integrală a veniturilor și legalitatea cheltuielilor efectuate; concomitent, pentru anumite categorii de cheltuieli s-a urmărit deductibilitatea acestora prin încadrarea în limitele și plafoanele impuse prin legislația în domeniu. Deasemenea s-a urmărit corecta evidențiere a obligațiilor de plată în contul impozitului pe profit, respectiv decontarea acestuia pe destinația legală și la termenele legale de exigibilitate.

Septembrie 2012 – conform situațiilor contabile de sinteză întocmite la 30.09.2012 (bilanță de verificare, declarație), contribuabilul își soldează activitatea cu o pierdere contabilă în quantum valoric de xxx lei care a fost influențată de echipa de inspecție fiscală cu:

- cheltuieli cu amenzile și penalitățile în sumă de xxx lei (luate în calcul și de societate);
- venituri neînregistrate în sumă de xxx lei care provin de la vânzarea celor 24 de autovehicule sub prețul practicat pe piață.

Astfel, din adresele transmise de Primăria comunei Z și Primăria V s-a constatat că S.C. U S.R.L. a vândut către S.C. TS S.R.L. și S.C. UT S.R.L. un număr de 24 de autovehicule sub prețul celor practicate pe piață, drept pentru care organele

de inspecție fiscală au procedat la estimarea veniturilor din vânzarea acestor autovehicule în sumă de xxx lei, utilizând metoda produsului/serviciului și a volumului, luând în considerare prețul de piață practicat al acestor autovehicule. (Metoda constă în estimarea bazei impozabile pentru determinarea obligației fiscale, în condițiile în care se cunoaște sau se poate determina numărul produselor/serviciilor comercializate/prestate sau volumul de activitate poate fi estimat pe baza evidenței în condițiile în care registrele întocmite conțin informații privind costul bunurilor vândute (cost de achiziție, cost de producție) și/sau folosind date și informații din diverse surse), în conformitate cu prevederile art. 2, lit. d) din OPANAF 3389/2011. Estimarea veniturilor s-a făcut în conformitate cu art. 67, alin. (1), alin. (2), lit. b) și alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Organul de control a folosit ca sursă site-urile specializate în vânzarea mijloacelor de transport, ținând cont de date apropiate de cele ale mijloacelor de transport vândute de S.C. U S.R.L. (marcă, an de fabricație, etc.);

-cheltuieli nedeductibile în sumă de xxx lei, reprezentând cheltuieli cu amortizarea pe care organul de inspecție fiscală le consideră nedeductibile, în conformitate cu art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Comparativ cu anul 2011 unde cheltuielile cu amortizarea au fost în sumă de xxx lei, în anul 2012 aceste cheltuieli au crescut nejustificat, drept pentru care, organele de inspecție fiscală au considerat că și în anul 2012 cheltuielile cu amortizarea ar trebui să fie la nivelul celor din 2011, justificând aceasta prin faptul că S.C. U S.R.L. nu a mai făcut achiziții de mijloace fixe, care să mărească cheltuiala cu amortizarea.

Astfel, la 30.09.2012 rezultă profit impozabil în sumă de xxx lei, cu impozit pe profit aferent în sumă de S2 lei, cu o diferență față de evidența contabilă a societății în sumă de S2 lei.

Pentru diferența stabilită în sumă totală de S2 lei echipa de inspecție fiscală a calculat dobânzi/majorări de întârziere în sumă de S4 lei până la data de 05.12.2012, data intrării în procedură de insolvență, conform art. 120, alin. (1) și art. 120, alin. (4), lit. b) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și penalități de 5% în sumă de S3 lei conform art. 120¹ din același act normativ.

Concluzionând la acest capitol, rezultă următoarele:

- diferență impozit pe profit-S2 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S3 lei;
- penalități de întârziere – S4 lei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată:

Obiectivele minimale avute în vedere: verificarea jurnalelor de vânzări și cumpărări în corelație cu veniturile respectiv cheltuielile înregistrate în contabilitate; verificarea legalității documentelor primare justificative pentru cumpărări; verificarea modului de stabilire a bazei de impozitare; verificarea modului de aplicare a cotei TVA având în vedere activitățile desfășurate și prevederile legale pentru fiecare caz în parte, dacă este cazul; verificarea încadrării corecte în "operațiuni scutite" dacă este cazul; verificarea modului de exercitare a dreptului de deducere a TVA pentru operațiunile efectuate în perioada verificată; verificarea modului de stabilire a TVA de plată sau a sumei negative de TVA; verificarea întocmirii decontului de TVA și a stabilirii corecte a TVA de plată/rambursat; dacă există diferențe între soldul scriptic și factual al sumelor în numerar aflat în casieria unității; verificarea concordanței între stocurile scriptice și factice a mărfurilor aflate la punctele de lucru.

Taxa pe valoarea adăugată deductibilă

Organul de inspecție fiscală a urmărit corecta determinare a taxei pe valoarea adăugată deductibilă doar în baza documentelor puse la dispoziție de administratorul judiciar pentru perioada 01.09.2012-31.12.2012.

Societatea a efectuat achiziții intracomunitare din Austria începând din ianuarie 2010. În urma solicitării Compartimentului de schimb internațional de informații în vederea verificării S.C. U S.R.L. au fost comunicate informațiile existente în VIES, constatându-se diferențe. Nu s-a putut identifica nici de unde provin aceste diferențe, nici ce reprezintă aceste achiziții deoarece administratorul societății nu a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală documentele contabile și nici documentele primare.

Taxa pe valoarea adăugată colectată

Societatea înregistrează venituri din activitatea de transporturi rutiere de mărfuri pentru care cota de TVA este de 19%, respectiv 24% începând cu 01.07.2010.

În urma controlului s-a stabilit diferență la taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă de S5 lei, care provine din faptul că:

Din raportul de activitate al administratorului judiciar publicat în Buletinul Procedurilor de Insolvență nr. xxx/22.01.2012 s-a constatat că S.C. U S.R.L. a vândut către S.C. UT S.R.L. și către S.C. TSC S.R.L. un număr de 24 mijloace fixe (autovehicule), la prețuri sub cele practicate pe piață. Neavând la dispoziție niciun document care să confirme realitatea acestor tranzacții, în data de 12.02.2013 echipa de inspecție fiscală a transmis adrese către Primăria comunei Z și Primăria V pentru a se comunica cu ce bunuri mobile și imobile figurează în evidența acestora S.C. TSC S.R.L. și S.C. UT S.R.L., solicitându-se totodată și copii după actele de proveniență: facturi, contracte de vânzare/cumpărare.

Din adresele transmise de Primăria comunei Z și Primăria V s-a constatat că S.C. U S.R.L. a vândut către S.C. UT S.R.L. și către S.C. TSC S.R.L. un număr de 24 mijloace fixe (autovehicule), la prețuri sub cele practicate pe piață.

Prin urmare, echipa de inspecție fiscală a procedat la estimarea veniturilor din vânzarea acestor autovehicule în sumă de xxx lei, utilizând metoda produsului/serviciului și a volumului, luând în considerare prețul de piață practicat al acestor autovehicule, în conformitate cu OPANAF nr. 3389/03.11.2011.

Estimarea veniturilor s-a făcut în conformitate cu art. 67, alin. (1), alin. (2), lit. b) și alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă veniturilor neînregistrate este în sumă de S5 lei.

Din actele contabile avute la dispoziție, echipa de inspecție fiscală a constatat că agentul economic nu a înregistrat în evidența contabilă veniturile aferente vânzării autovehiculelor.

Pentru diferența stabilită în sumă totală de S5 lei au fost calculate dobânzi în sumă totală de S6 lei până la data de 05.12.012, data intrării în insolvență, conform art. 120, alin. (1) și art. 120, alin. 4), lit. b) din O.G. nr. 92/2003, republicată și penalități de întârziere 5% în sumă de S7 lei conform art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003, republicată.

Concluzionând la acest capitol, rezultă următoarele:

- diferență TVA-S5 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S6 lei;
- penalități de întârziere – S7 lei.

III. Având în vedere actele și documentele dosarului, susținerile contestatoarei în raport de prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de organul de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de de S1 lei reprezentând:

- impozit pe profit-S2 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S3 lei;
- penalități de întârziere – S4 lei;
- taxă pe valoarea adăugată – S5 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S6 lei;

-penalități de întârziere – S7 lei stabilite în sarcina societății prin Decizia de impunere nr. F- xxx/28.02.2013, **cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice V prin Compartimentul soluționare contestații se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane juridice 3 din cadrul D.G.F.P. V a sesizat organele de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul V cu privire la aspectele constatate prin Procesul verbal nr. xxx/06.03.2013 ale cărui constatări se regăsesc în Raportul de inspecție fiscală nr. F- xxx/28.02.2013.**

În fapt, în urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V au stabilit prin RIF nr. F-xxx/28.02.2013, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-xxx/28.02.2013 obligații fiscale suplimentare de plată în sumă totală de S1 lei reprezentând:

- impozit pe profit-S2 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S3 lei;
- penalități de întârziere – S4 lei;
- taxă pe valoarea adăugată – S5 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S6 lei;
- penalități de întârziere – S7 lei.

Așa cum reiese atât din raportul de inspecție fiscală cât și din referatul cu propuneri de soluționare a contestației, diferențele stabilite de inspecția fiscală atât la impozitul pe profit cât și la taxa pe valoarea adăugată se datorează estimării veniturilor în sumă de 1.038.619 lei, ca urmare a faptului că S.C. U S.R.L. a vândut către S.C. TSC S.R.L. și S.C. UT S.R.L. un număr de 24 de autovehicule sub prețul celor practicate pe piață, pentru estimare utilizându-se metoda produsului/serviciului și a volumului.

În susținerea contestației petenta precizează că S.C. U S.R.L. a vândut către S.C.TSC S.R.L., respectiv S.CUT S.R.L. un număr de 24 autovehicule, însă vânzarea acestora a fost efectuată după ce toate bunurile au fost evaluate, pentru a determina valoarea reală a acestora, marea majoritate a acestor autovehicule au ani de fabricație: 1989, 1993, 1999, 2001, 2002, 2003, 2005, 2006, numărul de kilometri variază între: 1.500.000-1.800.000, concluziile raportului de evaluare fiind elocvente în acest sens: “starea tehnică a bunurilor este mediocră, utilajele prezintă avarii fiind supuse unei solicitări excesive...cauciucurile sunt excesiv de uzate, sistemele de direcție prezintă joc de bielele și capete de bară, frânele trebuie revizuite”.

În drept, art. 214 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă;”.

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Astfel, hotărâtoare în emiterea unei decizii de soluționare a contestației sunt cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care în

speță există suspiciuni de evaziune fiscală, ori a nu lua în considerare aceste cercetări ar putea conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, cu toate consecințele care ar decurge din această situație.

Totodată, se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor două acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Precizăm de asemenea că și Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 449/26.10.2004 prin care a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183 alin. (1) lit. a din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art. 214 alin. (1) lit. a) după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că *“întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art.19 alin. 2, din Codul de Procedura penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau nu a infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii.”*

Cu același prilej, Decizia Curții Constituționale nr. 72 din 28 mai 1996, prin care aceasta a reținut că *“nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin.1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”*.

De asemenea, prin Decizia nr. 449/26.10.2004, Curtea Constituțională a constatat că, *“pentru identitate de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificarea și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”*.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept *“penalul ține în loc civilul”*, consacrat prin art. 19 alin. (2) din Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția generală a finanțelor publice V prin Compartimentul soluționare contestații nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, fapt pentru care în temeiul art 216 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„(4) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 214.”, se va suspenda soluționarea cauzei pentru suma de xxx lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu”.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 214 alin. (1) și art. 216 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, se

DECIDE:

Art. 1 Suspendarea soluționării cauzei pentru suma totală de S1 lei reprezentând:

- impozit pe profit-S2 lei;
- dobânzi/majorări de întârziere – S3 lei;

-penalități de întârziere – S4 lei;
-taxă pe valoarea adăugată – S5 lei;
-dobânzi/majorări de întârziere – S6 lei;
-penalități de întârziere – S7 lei stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr. F- xxx/28.02.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de D.G.F.P. V – Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Juridice 3 în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F- xxx/28.02.2013, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Art. 2. Transmiterea dosarului cauzei organelor de inspecție fiscală, urmând ca la încetarea definitivă a motivului care a determinat suspendarea să fie înaintat organului competent, conform legii, pentru soluționarea cauzei în funcție de soluția pe latura penală.

Art. 3. Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie, în condițiile art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare celor în drept.

Art. 4. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul V, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit prevederilor legale.

DIRECTOR EXECUTIV,